

בש"ד

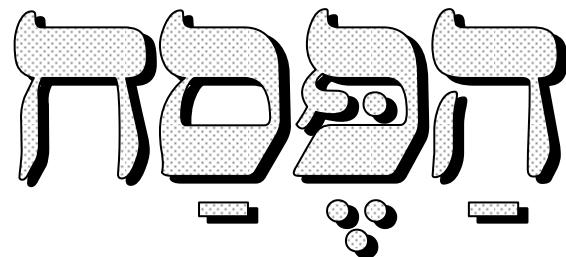
חג רצוניך יפּרֵחַ

סמל
הת'ת

בס"ד

דיני ועניני חדש ניסן
וחג

כתה ב'

שם:

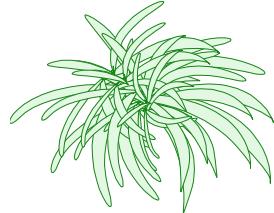

דיני ועניני חדש ניסן נלקטו מספר "זהガות לבנך"
בהוצאת "אביר" – דעת ומידע. ומקצת"ע.

שָׁמֹות הַחֲגָה

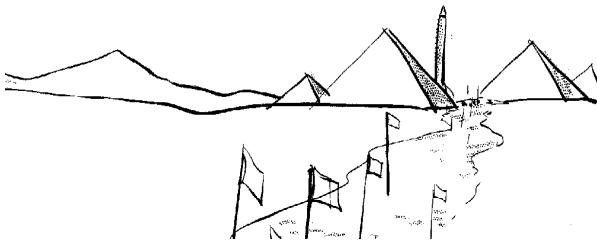
בס"ד

לְחֶגֶת זה יש ארבעה שמות:

חֶגֶת אַבִּיב.

כִּיּוֹן שֶׁהַחֶגֶת חָל (מִתְקִים) בְּחֶדֶשׁ הַ _____
תִּחְלַת הַלְּבָלוֹב וְהַפְּרִיחָה שֶׁל הַ _____.

חֶגֶת הַחֲרוּזִית.

כִּיּוֹן שֶׁבְּחֶגֶת זה יֵצָאוּ אֲבוֹתֵינוּ מִמִּצְרַיִם -
מִעֲבָדּוֹת לְ_____ וּמִשְׁעָבוֹד לְגַאַלָּה לְכֹן נִקְרָא
חֶגֶת זה חֶגֶת _____.

צָמִים | מְרוּתָה | אַבִּיב

חֶדֶשׁ נִיסְן

בָּס"ד

שְׁלֹשָׁה שָׁמוֹת לְחֶדֶשׁ זה:

רָאשׁ חֶדֶשׁ

(שם מהתורה)

כִּיּוֹן שֶׁזֶהוּ הַחֶדֶשׁ הַ _____ בְּשָׁנָה.

חֶדֶשׁ אַבִּיב

(שם מהתורה)

כִּיּוֹן שֶׁזֶהוּ הַזָּמֵן שֶׁ _____ כָּל הַבְּרִיאָת.

חֶדֶשׁ נִיסְן

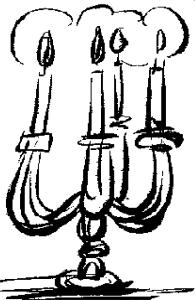
(שם בני מִצְבֵּה)

בָּבֶבֶל בְּפֻנוֹ אֶת חֶדֶשׁ זה בְּשָׁם "נִיסְן" עַל שֵׁם
הַאַבִּיב, "נִיסְן" מִשּׂוֹרֶשׁ " _____" כְּמוֹ שֶׁנֶּאֱמַר
"הַגְּזָנִים נָרְאָו בָּאָרֶץ" ...

נִיצָן | רָאשׁוֹן | מִתְמַדְּשָׁת

שבת הגדוזל

ב"ד

שְׁבָת תַּגְדֹּל.

לשבת שלפני קוראים " — " מפני הרים הגדול שנעשה בו.
שחריר בני ישראל יצא ממצרים בטזו בנין וביום י' שלפני (של א' או בשבת), הם נצטו לקחת לקרבן פסח ולקוצרו למטה לעיניהם של המצריים שלא הגיעו בהם לאו. ובאותה שבת - ב' י' בנין החלת הגילה והנפם, ולבן נקראת שבת זו ."

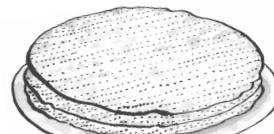
דָּרְשֶׁת שְׁבָת חֲגָדֹל.

**נזהרים ששבשהת הגדול דזרש הרבה בבית הנגשה
בהלכה בmor ובאגדה...**

שָׁה / שְׁבַט הַגָּדוֹלָה / רַעֲה / פֶּסֶח

שםות החרג

ב"ס"ד

חג הַמְצֹות.

בֵּין שֶׁבְשִׁיצָאוּ אֲבוֹתֵינוּ מִמּצְרַיִם יָצָאוּ הָם
בְּמִהִירָה וּבְחִפּוֹזָן וְלֹא הִסְפִּיק בְּצָקָם לְ
וְהִיא זֶה בָּיִמִים אֵלֹא שֶׁל נִיפּוֹן, לְבּוֹנָן גְּצֻטִיּוֹת
בָּיִמִים אֵלֹא עַל אָפּוֹר וְאַכְילָת
בָּחָג.

חג הפסחה

כִּיּוֹן שְׁתָקַבְּ "הָלֶג) עַל בְּתֵי בְּנֵי יִשְׂרָאֵל
בְּשַׁחַר גָּתָה אֶת בְּכוֹרֵי מִצְרָיִם, וּבְכָל בְּתֵי הַיְהוּדִים
שְׁחִיה בְּהָם סִימָן שֶׁל עַל פִּתְחָה בֵּיתֶם, פָּסָח
עַל-יָהִים ה' וְלֹא הָרַג בְּהָם אֲפִילוֹ אֶחָד, לְבָנָן נִקְרָא

פסח | זם | חמץ |
פסח | להחמייך | מצות

לַיְלָה יְיַד בְּנִיסָן

בס"ד

הַלְכֹות לַיְלָה אֲרֻבָּעָה עַשֶּׂר – יְיַד בְּנִיסָן.

א. בְּדִיקַת חָמֵץ.

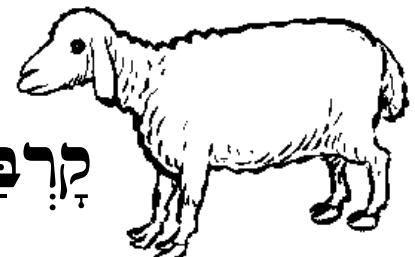
הַזְוּל תָּקַנוּ שְׁבֵל אֶחָד _____ אֲם _____ יְשַׁחַד חָמֵץ בְּבֵיתו – בְּרִשׁוֹתוֹ
וַיּוֹצִיא אֹתוֹ, בַּיּוֹם הַשְׁמִינִי שְׁמָמָא יִמְצָא
בְּבֵיתוֹ חָמֵץ בְּפֶסַח וַיַּאֲכַלְנוּ.
אֶת הַבַּיִת קָוְדָם לַיְלָה יְיַד בְּנִיסָן _____
בְּדִי שְׁיוֹכֵל לְבַדְקוּ כֶּרְאֹוי.

זֹמֶן הַבְּדִיקַת הַיָּא בְּלִיל יְיַד מִיד בְ _____ הַפּוֹכְבִים.
אֶת הַבְּדִיקַת יִשְׁלַׁחֲת לְעַשְׂות לְאוֹר ה _____ (וְלֹא אֲבוֹקָה).
לְאַחֲרַ הַבְּדִיקַת _____ אֶת חָמֵץ בְּלִפְנֵי וְאָמֵר: "כָל
חָמֵירָא..." \ אֶת חָמֵץ שִׁמְצָא בְּבְדִיקַת וְמַה שְׁמַשְׁאֵר
לְאַכּוֹל לְמַחר יִשְׁמַר בָּמָקוּם מִיחָד שֶׁלָא יִתְפֹּזֶר ...

מַנְקִים \ יִבְטִל \ יִבְדַּק \ צָאת \ נָר

קָרְבָּן פֶּסַח

בָּסְדָ'

קָרְבָּן פֶּסַח.

כָל אֶחָד מִיְשָׁרָאֵל _____ לְהַקְרִיב קָרְבָּן פֶּסַח בַּיּוֹם
אֲרֻבָּעָה עַשֶּׂר לְחַדֵּשׁ נִיסָן אַחֲרַ חֲצֹות הַיּוֹם.
כְּשֶׁמְקַרְבִּים אֶת קָרְבָּן _____ מְקַרְבִּין עָמוֹ עוֹד קָרְבָּן
הַגְּקָרְבָּא: קָרְבָּן חַגִּיגָה. (בְּדִי שִׁיאָכְלָו בְּזִוְתְּ מְקַרְבָּן פֶּסַח
אַחֲרֵי שִׁיחָיו שְׁבָעִים מְאַכְּלָת בְּשָׂר קָרְבָּן חַגִּיגָה.)

הַיּוֹם שְׁבָעָזְנוֹתִינוּ הַרְבִּים אֵין לְנוּ בֵית הַמִּקְדָּשׁ, נוֹהֲגִים
לֹאָמֶר אֶת סִדר תְּקִרְבַּת קָרְבָּן הַפֶּסַח בְּדִי לְקִים "זִנְשָׁלָמָה
פְּרִים שְׁפָתִינוּ" = שְׁאַגְּהָנוּ מִשְׁלָמִים אֶת חֹזּוֹת קָרְבָּנוֹתִינוּ
עִי שְׁאָנוּ אֹמְרִים אֶת סִדר תְּקִרְבָּתְךָם ב _____ שְׁלָנוּ...

שְׁפָתִים \ חִיב \ פֶּסַח

יַיְד בָּנִים בַּיּוֹם

בס"ד

הֲלֻכּוֹת עַרְבַּ פֶּסַח – יוֹם יַיְד בָּנִים.

א. תַּעֲנִית בְּכֹרִים.

בְּלֹא הַבְּכוֹרִים _____ (צְמִים) בַּעֲרֵב פֶּסַח בֵּין פְּתָנִים
לוּוִיִּם וַיִּשְׂרָאֵלִים. בֵּין בְּכֹר מָאָב וּבֵין בְּכֹר מָאָם.
קָטָן, אָבִיו צָמ בְּשָׁבְילוֹ.

נוֹהֲגִים לְהַקֵּל בַּתְּעִנִית זו עַל יְדֵי שְׁשׁוּמָעִים וּמִשְׁתְּתָפִים
בְּ _____ מִסְכָּת שֶׁפֶל הַמִּשְׁתְּתָפִים בָּה מִתְּרִים לְאָכֹל
בָּסְעוּדָת הַמְּצֹה שְׁעוֹשִׁים בְּסִוִּים.

ב. אֲכִילַת מְצֹה בַּעֲרֵב פֶּסַח.

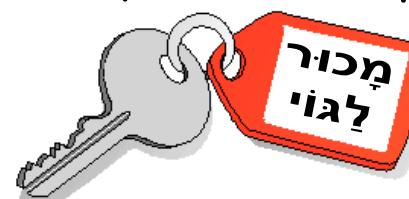
חוּל אָסְרוּ לְאָכֹל _____ בַּיּוֹם יַיְד בָּנִים שַׁהוּא עַרְבַּ
פֶּסַח, בְּדִי שְׂתְּחִיה נִכְרָת אֲכִילַת _____ בְּלִיל הַפְּדָר.
יש הַנוֹּהֲגִים לֹא לְאָכֹל מְצֹות מִרְאֵש _____ נִסְן, או
מְפּוּרִים.

חֻודֵש | סִוִּים | מִתְעָנִים | מְצֹה

לַיְלָה יַיְד בָּנִים

בָּסְד

הֲלֻכּוֹת לַיְלָה אַרְבָּעָה עַשֶּׂר – יַיְד בָּנִים.

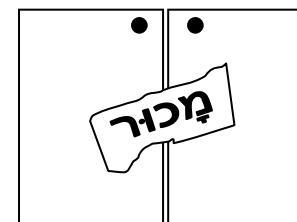

ב. מִכְירַת חַמֵּץ.

יְהוָה שָׁיַש בְּרִשּׁוֹתוֹ חַמֵּץ בְּפֶסַח עֹזֶב בְּכָל רַגְעָה וַרְגַּעָה
עַל אָפָור "בֶּל _____ וּבֶל יִמְצָא"...

וְלֹכֶן מַי שָׁיַש לוֹ חַמֵּץ שַׁאֲינֵנוֹ יִכּוֹל לְבָעֵרוֹ מִן הָעוֹלָם
צָרִיךְ לְמַכְור אֶת הַחַמֵּץ לְ_____ קָדָם הַפֶּסַח (בְּשַׁמְּתָר
עַדְין לְאוּכְלָו) וְאֵז הַחַמֵּץ לֹא שָׁלֹא אֶלָּא שֶׁל הַגּוֹי...

צָרִיךְ לְהַנִּיחַ אֶת הַחַמֵּץ וְשָׁאֵר הַדָּבָרִים שַׁמְּטָרָוּ לְגַ�
בָּמָקוֹם מְסִים וְלִסְגָּרוּ עִם _____ בְּדִי שְׂתְּחִיה נִכְרָת
שַׁהוּא מְכֹר.

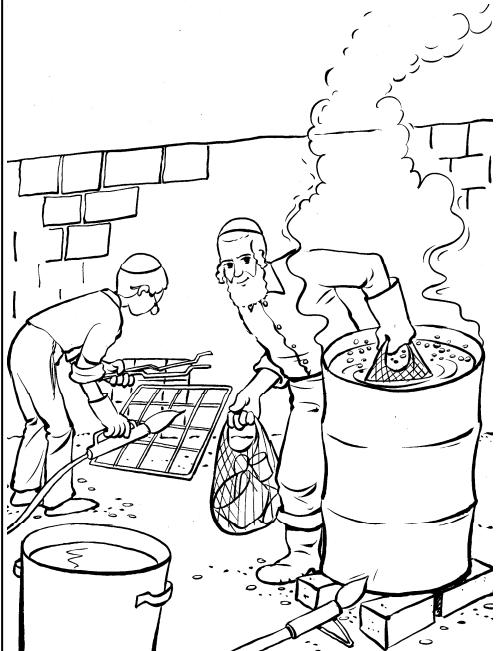
דָּבָק | גּוֹי | גְּרָאָה

הכשרה כלים

בס"ד

הכשרה כלים לפמץ

אם אדם רוצה להשתטמש בכלי חמץ בָּצֵריך לחשיכרם כי תרי השטטמשו בכלים אלו ויבשלו בהם חמץ.

יש פמה סוגיה הכשרה כלים:

לפוץ – שטפיה הפלוי בָּ.

הגעלת – מבניםים את הכלוי לתוכה דוד (בלוי) עם רותחים.

מים ו פסח ואש

י"ד בגינז ביום

בס"ד

ג. בעור –

שרפת חמץ.

לאחר זמן אפור חמץ

צריך _____ את

ה חמץ ש

ברשותו.

כמו שגאָמר בתורה:

"אַך בְּיוֹם הַרְאֲשׁוֹן

תשביתו שאור

מבתייכם..."

אחר שרפת חמץ _____ שיב את חמץ

יבטל ו לשגר ו נשאר

ויאמר "כל חמירה וכו'."

סימני הסדר

בס"ד

סימני הסדר.

קדש. ורחץ. כרפס. יהוץ. מגיד.

רחצה. מוציא. מצה. מרוז.

בורך. שלחן עוזרך. צפוי.

ברך. חיל. נרצה.

ארבע כוסות

בס"ד

ארבע כוסות.

חכינו זכרונם לברכה תקנו שבל אדם
בישראל חיב לשנות בליל פסח _____ כוסות בנגד
ארבע לשונות של גאולה שגאמרו ביציאת מצרים:
והוציאתי. והצלתי. וגאלתי. ולקחתתי.

בשניהם כום רביעית נוגנים למוג עוד כום אחת
הנקרא כום של אליהו הנביא.

מכיוון שגם ת _____ והקטנים נגאלו לבן צרייכים גם הם
לשנות ארבע כוסות (קטנים מגיל חנוך).

צרייכים לשנותם ב _____ על צד שמאל.
שעור (פמאות) השתייה: לפחות _____ יין.

מצוה מן המובה לשנות יין _____. ושתתי ספות לדבר:
א' כי יין אדום הוא חשוב ב' זכר לדם (שחטו את ילדי

ישראל) רביעית אדום או ארבעה הסבה נשים

קערת ליל הסדר

בס"ד

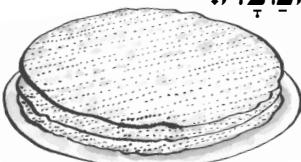
חרשת

חרשת היא עפה עבה זכר לטיפיט לטבל בה את ה_____.

כרכם

בשביל הטבילה נזחגים לקחת תפוחי אדמה,
פטרוזיליה או _____ ולטבל במי מלח ולאכל.

חזרת

ג' מצות

נזחגים להניח בקערת מצות. ובמה טעמים לדבר.
ובסדור הארי כתוב ש ג' המצות הם בוגד בזה, _____,
וישראל. לוי | כרוז | שלוש | צנון | מרור | ראשון.

קערת ליל הסדר

בס"ד

מדר הבקעה.

לפי הרמ"א

לפי הארין"ל

זרוע | ביצה

משחרב בית המקדש תקנו חז"ל שיחיו על השולחן בלילה
הסדר שני. אחד: זכר לקרבן פסח, והשני:
זכר לקרבן שחיי מקריבים אותם בבית המקדש.

מרור

להראות ה _____ שאוכלים בלילה זה.

חגיגה | מרור | תבשילים

מִזְרִיד הַטַּל

בס"ד

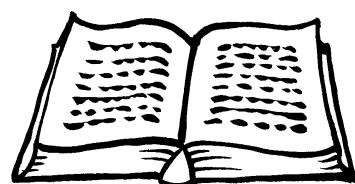
"מִזְרִיד הַטַּל".

במושך של יום טוב הראשון של חג הפסח מפסיקים לומר: "משיב הרוח ומריד ה_____" ומתחילה לומר: "מריד _____. "

"יתן ברכה".

מנהג הפסח מפסיקים לומר "יתן טל ומטר לברכה" (בתפלת שטונה עשרה של יום חול...) ומתחילה לומר "... _____. "

טל ותנו ברכה נשם

סִפְירָת הַעֲזֹם

בס"ד

ספירת העומר.

לאחר הקראת מגחת העומר מצוה עליינו התורה לספר _____, זכר לספרת הימים שספרו עם ישראל מיום שיצאו מצרים ועד יום קבלת התורה.

בליל _____ של פסח – ט"ז בנים מתחילה לספר ספירת העומר 49 יום.

מי שכח לספר בלילה, יספר ב_____ שלמחרת לא ברכה ويمשיך בלילה הבא לספר ברגיל (עם ברכה). אבל אם שכח לספר גם ב_____ שלמחרת, יספר בכל הלילות הבאים בלי ברכה. ויבקש מחברו להוציאו ב_____.

ברכתו העומר יום שני

סימני הסדר

בسد'

מתח קו בין חסימן לפרקישׂו.
אוכלים את סעודת המג.

מוזגין פוס שלישי
ומברכים ברכת המזון

מוזגין פוס רביעי
ואומרים את המיל.

לוקחים בזית מרור וטובלים
בחרשות וمبرכים על אכילת
מרור ואוכלים בלי הסבנה.

מי שקיים את מצות פסח
כהלכתו צדקתו עומדת לעד.

לאחר שגמרו את השעודה
מוסיאים את האפיקומון
(אוכלים ממנו בזית בהסיבה)

לוקחים בזית מהמצה
הפתוחנה, פורכים בתוכו
בזית מרור ואוכלים אותו
ביחד.

מרור.

בזיך.

שלוח עוזרך.

צפון.

ברך.

הקל.

גרצח.

סימני הסדר

בسد'

מתח קו בין חסימן לפרקישׂו.
ЛОוקחים כרפס וטובלים
אonto במי מלח וمبرכים
עליו בורה פרי הארץ

מגלים את המצאות
ומוגביהים את הקערה
ומתחילהים לופר את המגודה.

נותלים ידים לשועזה
ומברכים על נטילת ידים

מוזגים פוס ראשון ועושים
על קדוש ושותים אותו
בהסיבה.

נותלים ידים ולא מברכים
על נטילת ידים

MBERד על המצאה שתתי ברכות
"המושיא", ו"על אכילת מצה"
ואוכל את המצאה בהסיבה.

יבצע את המצאה הארץ
לשתיים. את המלך הגדול
מחביבאים לאפיקומון ואת
החלוקת מקטרו שמים בין שתי
המצאות שבקערה.

קידוש.

וירחין.

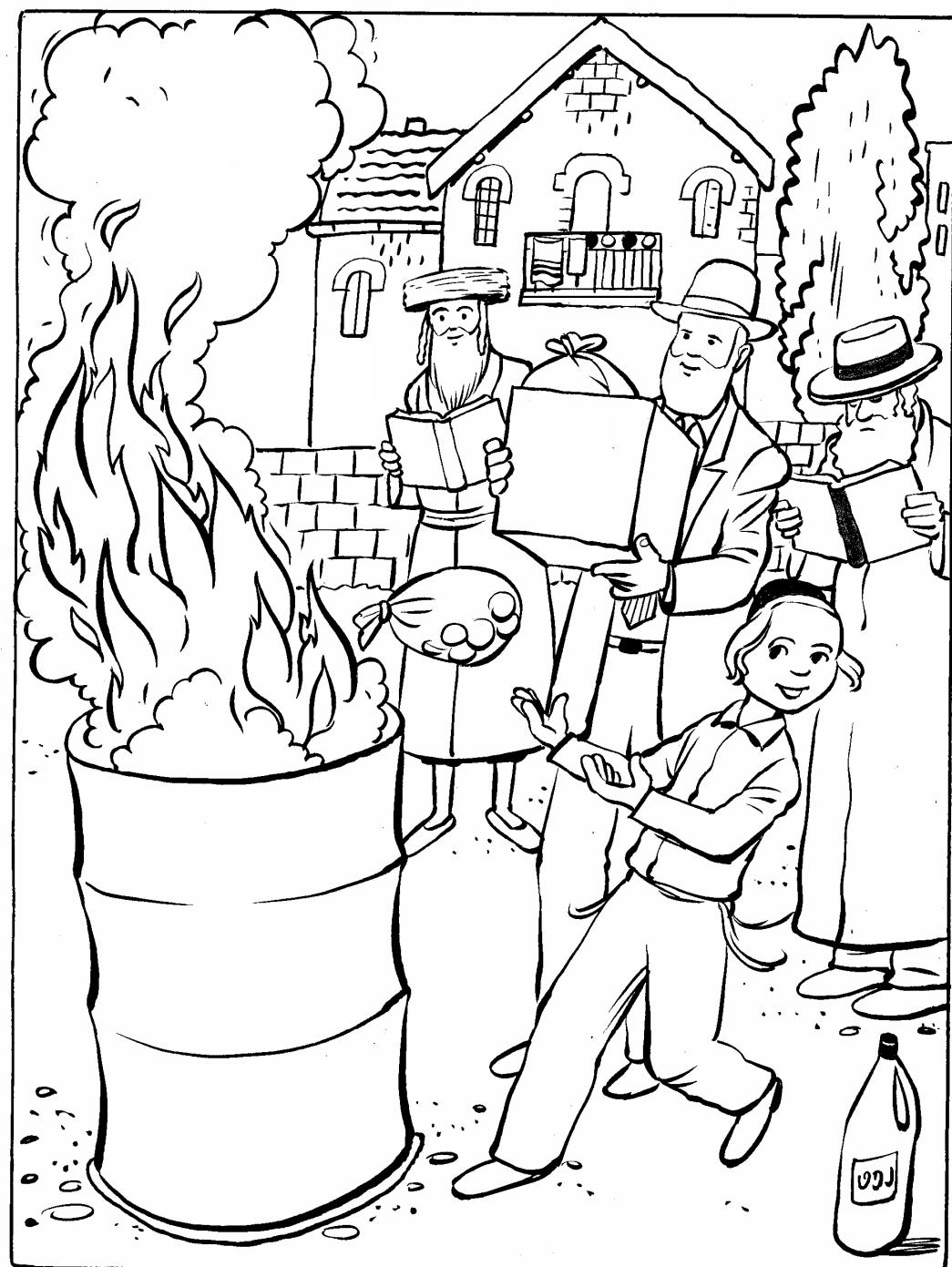
ברפהם.

יחין.

מגיד.

רחצתה.

מוציא. מצה.

מצא את הבדלים (לפחות 20)

נתקבל מ"הלכה בהבנה"

לע"מ: d1234@okmail.co.il

סמכים - מבחן צבי יעקובס י"ד

ניתן גם להציג עבודות **בחומש** (חמשה חומשי תורה)

במשנה (על כל סדר מועד ומסכת ברכות)

ובהלכה (ע"פ קיצור שולחן ערוך)